

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011543
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3123011543.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX C., trvale bytom D. E. XXX/X, C. C., trestne stíhaného pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 29. januára 2026, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/73/2023, zo dňa 06. mája 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/73/2023, zo dňa 06. mája 2025 bolo podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku rozhodnuté o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby Trenčín č. k. 2Pv 84/23/3309-37 zo dňa 02.10.2023 pre skutok právne posúdený ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 05.11.2019 cestou svojho obhajcu F. G. H., predložil na Okresný súd v Trenčíne v rámci konania č. k. 0T/120/2018-60 odpor, ktorého prílohu tvorilo písomné prehlásenie svedka B. D. zo dňa 07.10.2019, ktoré obhajca F. H. vyhotovil na jeho pokyn a v ktorom bolo napísané, že svedok B. D. mení svoju pôvodnú svedeckú výpoveď v rámci tohto konania, v ktorej usvedčoval obvineného B. z prečinu nebezpečného vyhrážania, v súbehu s prečinom výtržníctva a prečinom ublíženia na zdraví, pričom B. D. na hlavnom pojednávaní pod č. k. 0T/120/2018 dňa 31.01.2023 uviedol, že toto prehlásenie sa nezakladá na pravde, uviedol, že ho podpísal, ale pred podpisom si ho neprečítal, teda obvinený si zabezpečil prehlásenie svedka D., aj keď vedel, že sa nezakladá na pravde a ako také ho predložil súdu ako dôkaz vo svojom konaní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 73/2023 zo dňa 06.05.2025 bol obžalovaný A. B. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

S odôvodnením samosudcu Okresného súdu Trenčín v napadnutom rozsudku sa nedá súhlasiť, a to z nasledovných dôvodov.

Samosudca postavil svoje rozhodnutie jednak na skutočnosti, že nebolo výpoveďou svedka D. jednoznačne preukázané, že dané prehlásenie podpísal bez toho, aby sa toto nezakladalo na pravde a

taktiež že svedok D. mal z obžalovaného strach (čo majú potvrdzovať svedkovia A., I., B. a J.) a preto prišlo k podpísaniu predmetného vyhlásenia. Záverom samosudca dôvodil svoje rozhodnutie článkom B. K. zverejneného portálom právne listy týkajúceho sa okrem iného aj predmetnej právnej kvalifikácie, prečo je táto nesprávna a výkladu pojmu „sfalšovaný dôkazy“.

V danej veci je potrebné uviesť, že táto vychádza z pôvodného konania obžalovaného B. vedeného na Okresnom súde Trenčín pod spisovou značkou OT/120/2018 v ktorej na návrh prokuratúry zo dňa 06.11.2018 bola dňa 26.09.2019 povolená obnova konania Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 1 Nt 226/2018. Práve táto skutočnosť ako aj iné ako neskôr uvediem je podstatnou v predmetnom konaní.

Obnova konania bola povolená potom, čo návrh na obnovu konania podal prokurátor, nie odsúdený (v predmetnom konaní obžalovaný) A. B., ktorý by sa domáhal zrušenia podľa jeho vyjadrení nezákonného a nedôvodného rozhodnutia súdu. Obžalovaný sa aktivoval až po podanom návrhu na obnovu konania.

Samosudca považuje za preukázané, že vyhlásenie svedka D. bolo predložené obžalovaným B. spôsobom uvedeným v obžalobe, až na to, že obžalovaný je toho názoru, že je pravdivé. Pri tejto okolnosti je potrebné si položiť otázku, prečo obžalovaný začal o svoju „nevinu“ bojovať až po povolení obnovy konania na návrh prokuratúry. Prečo to neurobil ihneď po odsudzujúcom Trestnom rozkaze sp. zn. OT/120/2018 zo dňa 06.07.2018, právoplatným toho istého dňa ale až s odstupom viac ako roka, ak bol obžalovaný presvedčený o svojej nevine. Odpoveď na uvedenú otázku nebola zo strany obžalovaného poskytnutá, pričom aj tento fakt netreba opomínať pri hodnotení nasledovných dôkazov.

Z výpovede obžalovaného ako aj jeho následných vyjadrení na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tieto sa postupne menili v čase a modifikovali sa takzvane podľa potreby vzhľadom na výsluchy jednotlivých svedkov. Obžalovaný na začiatku svojej výpovede uviedol, že to bol on čo mal osloviť svedka D. a mal sa ho spýtať na jeho vyjadrenie k danému skutku (čo bolo ale až po povolení obnovy konania) na jeseň roku 2019. Obžalovaný uviedol, že bol vtom čase vonku pred bytovkou spolu so svojou priateľkou I., dcérou B. a svedkom A.. Svedok D. sa mal vyjadriť prvotne „ja som svedčil proti vám?“ a ďalej vtom smere, že poriadne ani nič nevidel, že mu vo výhlade bránil strom a ani nevie ako sa do celej veci priplietol. Svedok mal povedať obžalovanému, že mu to dá aj „na papieri“, ale vypovedať na súd nechce ísť. Na to mal obžalovaný osloviť advokáta B. H. s tým, že tento na jeho pokyn mal vyhotoviť uvedené vyhlásenie a asi o tri týždne mal obžalovaný znova stretnúť svedka D. vonku pred bytovkou, kde mu dal tieto vyhlásenia podpísať na kapote auta, pričom pri podpise však nebola žiadna tretia osoba. Záverom samotný obžalovaný svedka D. tzv. „zhadzoval“ keďže o ňom uvádzal, že droguje a je alkoholik a nedôveryhodná osoba.

Z výpovede svedka B. H. vyplynulo iba toľko, že na pokyn svojho klienta obžalovaného B. napísal čestné vyhlásenie obsahom ktorého mala byť svedecká výpoveď svedka D., tak ako mu ju uviedol obžalovaný B., a toto vyhlásenie odovzdal svojmu klientovi obžalovanému B..

Z výpovede svedka A. vyplynulo, že tento je taxikárom a vozil alebo vozieval pravidelne obžalovaného B.. Bol prítomný toho, ako sa mal za obžalovaným zastaviť svedok D. (o koho sa jedná zistil až od obžalovaného) a mal mu povedať, že on iba počul výkriky a cez zaparkované autá nič nevidel a že mu to dá aj na papieri. Toto sa malo stať koncom leta alebo na jeseň roku 2018 alebo 2019. Tu je prinajmenšom zaujímavé a svedok to nevedel hodnoverne vysvetliť, ako je možné že si na danú vec (pre neho samotného absolútne nepodstatnú) pamätal veľmi detailne aj s odstupom viac ako 5 rokov, nakoľko v danej veci vypovedal až v septembri 2024. Tu sa žiada povedať, že nevedel uviesť ani meno svedka D. ale toto mu bolo tzv. vsunuté do úst zo strany obhajcu obžalovaného. Taktiež svedok uviedol, že sa s obžalovaným stretol asi dva mesiace pred svojou výpoveďou na súde, kde mu vraj mal iba povedať, že dostal predvolanie na súd.

Z výpovede svedkyne I. vyplýva, že táto je družkou obžalovaného B.. Svedkyňa uvádzala, že svedok D. mal byť navádzaný na krivú výpoveď pani L. (svedkyňa z pôvodného konania) a pánom G. (poškodeným z pôvodného konania). Ďalej svedkyňa uvádzala, že mala byť pritom, keď prišiel za obžalovaným svedok D.

s tým, že bol zmanipulovaný pani L. a že bol ňou donútený, aby vypovedal, tak ako vypovedal. Ďalej uviedla, že svedok D. sa mal vyjadriť, že podpíše aj vyhlásenie, že ho pani L. navádzala na

výpoveď. Samotné podpísanie vyhlásenie svedkom Plánkom alebo to že vôbec nejaké ďalšie stretnutie obžalovaného so svedkom D. si nepamätá, že bolo.

Z výpovede svedkyne B. vyplynulo, že táto je dcérou obžalovaného, pričom uviedla, že stretnutie obžalovaného so svedkom D. malo byť na jeseň a pri tomto stretnutí mala byť prítomná ona, jej mama (svedkyňa I.), jej otec (obžalovaný) a samotný svedok D., nikto viac.

Z vyššie opísaného skutkového stavu je v prvom rade potrebné uviesť, že svedkovia I. a B. sú rodinní príslušníci obžalovaného. Už len tento fakt by mal viesť k podstatne väčšej kritike vo vzťahu ku hodnoteniu vierohodnosti ich výpovedí. Svedkovia B. H. a A. sú tzv. nestrannými svedkami. Skutočnosť, že v jednotlivých výpovediach svedkov sú zásadné rozpory je veľmi dôležitý. Obžalovaný uviedol, že pri stretnutí so svedkom D. mal byť spolu so svedkyňami I., B. a svedkom A. a mal to byť on kto oslovil svedka D.. Z výpovede svedka A. vyplynulo, že to bol svedok D. ktorý sa pristavil pri obžalovanom a začal sa rozprávať s obžalovaným (nie naopak ako tvrdil obžalovaný) a obsahom rozhovoru malo byť to, že cez zaparkované autá nič svedok D. nevidel, iba počul krik. Svedok A. ani len nespomenul meno „L.“. Taktiež svedok ani len nespomenul, že by pri tom mala byť prítomná svedkyňa I., hovoril iba o obžalovanom, svedkovi D. a svedkyňi B.. Svedkyňa I. uviedla, že obsahom rozhovoru obžalovaného so svedkom D. bolo to, že svedok mal byť manipulovaný pani L. na svoju výpoveď, dokonca padlo vyjadrenie donútený. Svedok A. bol vraj chvíľu pri nich, chvíľu v aute, chvíľu na opačnej strane ulice. Svedkyňa B. vypovedal, že pri stretnutí obžalovaného so svedkom D. mala byť len ona a jej mama svedkyňa I., na priamu otázku prokurátora uviedla, že tam nebol nikto viac. O svedkovi A. teda nepovedala nič. Taktiež uvádzala, že obsahom rozhovoru bolo, že svedok D. bol navedený na výpoveď pani L.. Teda v prípade uvedených svedkov existujú zásadné rozpory tak vtom, kto bol na danom mieste v čase stretnutia obžalovaného so svedkom D. ako aj v tom čo bolo obsahom daného rozhovoru. To je veľmi podstatné, keďže dané vyhlásenie svedka D. je prakticky postavené na tom, že mal byť donútený vypovedať tak ako vypovedal pani L. a nie tým, že nič nevidel a iba počul výkriky tak ako to uvádzal svedok A.. Uvedeným je prinajmenšom svedecká výpoveď svedka A. významným spôsobom spochybnená, alebo naopak ak by sme verili svedkovi A. tak je spochybnená verzia svedkýň I. a B., pričom podľa svedkyne B. sa svedok A. ani na mieste v tom čase nenachádzal.

Taktiež je veľmi podstatnou skutočnosťou ak by sme pripustili verziu obžalovaného B., že tento presvedčený o svojej nevine v zásade v prvotnom konaní súhlasil s Trestným rozkazom sp. zn. OT 120/2018 zo dňa 06.07.2018 a proti tomuto si nepodal ani opravný prostriedok. Taktiež to nebol obžalovaný, ktorý by žiadal obnovu konania a na vec začal reagovať až po podaní návrhu na obnovu konania zo strany prokuratúry zo dňa 06.11.2018 o ktorom bolo rozhodnuté dňa 26.09.2019. Uvedené je taktiež podstatné pri hodnotení výpovedí najmä samotného obžalovaného ako aj svedkov, ktorí sú jeho rodinní príslušníci.

Osobitnou je výpoveď svedka D.. Ten od počiatku konania vedeného na Okresnom súde Trenčín ešte pôvodne pod sp. zn. OT 120/2018 vypovedal konzistentne. Vypovedal tak, že to bol obžalovaný, ktorý sa dopustil skutku, ktorý mu bol v danom konaní kladený za vinu. K čestnému vyhláseniu sa svedok vyjadril tak, že sa nezakladá na pravde, obžalovaný od neho chcel podpísať nejaké listiny, tak ich podpísal, pričom doslova uviedol „ako vyzerá, bál som sa ho a tak som mu to podpísal, bál som sa ho, lebo som videl čo bol schopný urobiť tomu pánovi“ (pozn. tým myslel poškodeného G., ktorého mal obžalovaný dobiť). Svedok sa vyjadril tak, že sa odvtedy s obžalovaným ešte stretli na ulici, avšak tam vždy boli ľudia a tak sa nebál.

Zmätočne vyznieva obhajobné tvrdenie, že svedok D. je drogovovo závislý a alkoholik (čo nebolo nijakým spôsobom preukázané), pričom takto ho vykresľovali obžalovaný spolu s obhajcom potom, čo svedok poprel dané čestné vyhlásenie. Teda pokiaľ sa jednalo o samotné čestné vyhlásenie, svedok D. bol v poriadku, ak obsah tohto vyhlásenia poprel bol pre obžalovaného a obhajobu nedôveryhodný.

K samotnému čestnému vyhláseniu svedka D. zo dňa 07.10.2019 je potrebné uviesť nasledovné. Je pravdou, že v zmysle ustanovenia § 34 Trestného poriadku má obvinený právo uvádzať na svoju obhajobu čokoľvek čo uzná za vhodné. Expresívne povedané môže klamať vo všetkom čo uvádza. Táto skutočnosť je však podľa môjho názoru limitovaná tým, že sa obvineného hoc i klamlivé vyjadrenia nesmú dotknúť práv tretích osôb. Z obsahu daného vyhlásenia svedka D., ktorý obžalovaný predložil ako „pravé“, na ktorom trvá a ktorý aj súd označil za v podstate nespochybnený do tej miery, či a čo bolo vôľou svedka D. pri jeho podpísaní, vyplýva nasledovné. Svedok D. vypovedal pod vplyvom pani F. L., ktorá ho inštruovala ako a čo má vypovedať a zároveň záverom, že si je svedok D. vedomý svojej nepravdivej svedeckej výpovede ako aj následkov, ktoré z nej vyplývajú. V spôsobe ako je čestné vyhlásenie napísané, by za týchto okolností mohlo byť podkladom pre vyvodenie trestnej zodpovednosti hneď dvoch osôb. Jednou je samotný svedok D. a to pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy a druhou je F. L. pre trestný čin marenia spravodlivosti. Tým vo svojej podstate obžalovaný Javor zasiahol nielen do svojej trestnej veci ale navodil situáciu pri ktorej akceptovaní by bolo možné hovoriť o trestnom stíhaní vo vzťahu k tretím osobám, čo je podľa môjho názoru nad rámec obhajobných práv obvineného.

V zmysel platnej judikatúry sa tzv. „sfalšovaniu dôkazu“ môže dopustiť okrem svedka, poškodeného, účastníka občianskoprávneho konania aj samotný obvinený alebo obžalovaný. Na skutočnosť, že ide o sfalšovaný dôkaz je potrebné prihliadnúť aj z toho dôvodu, že okrem podpisu svedka D., po obsahovej stránke na ňom nie je pravdivé nič, čo jednoznačne uviedol svedok D. na hlavnom pojednávaní, aj v prípravnom konaní a čo de facto tvrdí už od roku 2018, pričom sa jedná o absolútne nestranného svedka nemajúceho prakticky nič s nikým. Taktiež je potrebné uviesť, že pravdivosti tvrdenia svedka Plánku nasvedčuje aj samotný Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT 120/2018 zo dňa 06.07.2018, ktorý bol právoplatným, teda obžalovaný B. si proti nemu opravný prostriedok nepodal. Taktiež je potrebné uviesť, že v pôvodnom konaní pravdivosti výpovede svedka D. nasvedčovali aj výsluchy svedkyne L. a poškodeného G..

Výklad pojmu „sfalšovaný dôkaz“ v odôvodnení napadnutého rozsudku samosudca vyhodnotil z pohľadu Občianskeho zákonníka. Z pohľadu Trestného zákona je to nezákonné vyhotovenie dôkazu, teda je to účelovo vytvorený dôkaz v snahe preukázať istú relevantnú skutočnosť. Zo všeobecne ustálenej judikatúry vyplýva, že sfalšovaný dôkaz je taký dôkaz, ktorý nikdy reálne neexistoval a bol účelovo vytvorený páchatelom alebo inou osobou v snahe preukázať určitú skutočnosť relevantnú pre meritórne rozhodnutie súdu alebo orgánu činného v trestnom konaní. Postačuje pritom len predloženie sfalšovaného dôkazu. Sfalšovaný dôkaz môže nasvedčovať, že určitá skutočnosť sa stala alebo naopak, že určitá skutočnosť sa nestala. Aj v zmysle ustálenej českej judikatúry je „padélaným“ dôkazom účelovo vytvorený dôkazní prostriedok, jehož cieľom je prokázat určitou relevantní skutečnost, která se buďto reálně stala, nebo se nestala vůbec“, pričom zmena v sfalšovanom dôkaze môže byť podľa českej judikatúry „fyzická: dokument může být upraven fyzicky, např. vyškrtnutím položek nebo odkazu, doplnením ručně psaných informací, které dokument zmení atd., ale i intelektuální: obsah dokumentu neodpovídá skutečnosti, např. obsahuje nepravdivý popis služeb, nepravivý obsah správy, atd.“.

Obžalovaný čestné vyhlásenie svedka D. dal vytvoriť svedkovi B. H., pričom po obsahovej stránke sa značnou mierou podieľal na jej vytvorení a ako punc dôveryhodnosti ho dal podpísať svedkovi D.. Tento podľa vlastného vyjadrenia si ho ani neprečítal, iba ho podpísal a to z vyššie uvedených dôvodov. Čiže práve obžalovaný B. uviedol do omylu tak svojho v tom čase obhajcu B. H., ktorý na popud obžalovaného B. vytvoril uvedený dôkaz, tak ako mu to uviedol obžalovaný B., teda po obsahovej stránke, a takýto ho odovzdal obžalovanému B., ktorý už len opatril dané vyhlásenie podpisom svedka D.. V danej veci je teda podstatný tak obsah čestného vyhlásenia ako aj podpis na ňom uvedený. Jedno bez druhého by v danej veci nedávalo žiadny zmysel, a preto nie je možné odôvodňovať pojem „sfalšovaného dôkazu“ na podklade Občianskeho zákonníka ako vytvoreného „nedostatkem vůle“. Bola to vôľa obžalovaného B., ktorá prispela k vytvoreniu tohto dôkazu a bola to vôľa obžalovaného B., ktorá docielila podpísanie tohto dôkazu. Svedok D. už pri jej podpise išiel iba tzv. cestnou menšieho momentálneho zla, keďže sa bál obžalovaného.

Samosudca v odôvodnení rozsudku uviedol, že výsluchmi svedkov I., B., A. a čiastočne J. je dostatočne odôvodnená skutočnosť, že sa svedok D. obžalovaného nemal báť. Uvedené však nezodpovedá tak celkom realite, nakoľko prinajmenšom svedok J. a svedok A. svedka D. vôbec nepoznajú, videli ho

jedenkrát v živote na ulici a z výpovede samotného D. vyplynulo, že ak boli na ulici viacerí ľudia a došlo k stretu s obžalovaným tak sa nebál. Tu je potrebné uviesť, že pri podpise daného vyhlásenia nemal byť nikto tretí, bol iba svedok D. a obžalovaný, čo vyplýva prakticky zo všetkých výpovedí do úvahy prichádzajúcich svedkov ako aj samotného obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som toho názoru, že výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 73/2023 zo dňa 06.05.2025, ktorým bol obžalovaný A. B. oslobodený podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku je nezákonný a nedôvodný, a preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 73/2023 zo dňa 06.05.2025 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal.“

Obžalovaný ako aj jeho obhajca prítomní pri vyhlásení rozsudku okresného súdu sa vzali práva na podanie odvolania voči nemu. K podanému odvolaniu prokurátora sa prostredníctvom obhajcu písomne vyjadril obžalovaný, ktorý v súvislosti s prokurátorom namietanej odvolacej argumentácií uviedol nasledovné:

„Okresný prokurátor postavil podané odvolanie na flagrantnom porušení zásady rovnosti strán. Dnes už nie je výnimkou, že jeden z účastníkov udalosti riešenej orgánom činným v trestnom konaní je osobou „nedotknuteľnou“.

To že v odvolaní sa „poškodený“ spomenul v jednom odseku, akoby išlo o komparzistu v prospech ktorého prokurátor z vlastnej iniciatívy podal návrh na obnovu konania, aby mu procesne umožnil uplatniť nárok na náhradu škody !

Absolútne výnimočná, v praxi neopakovateľná povolená obnova neskončila vrátením veci prokurátorovi, aby tento podal obžalobu. Procesný postup bol zákonný, ale nezákonné bolo celé prípravné konanie ale aj konanie o obnove ! OČTK - vyšetrovateľ a prokurátor opäť úplne flagrantne ustanovenia paragrafov- §§ trestného poriadku použili a riadili sa nimi len u dôkazoch , toré vytvorili priebeh deja, ktorý sa objektívne podľa výpovede L., G. a úplne odlišne D. nemohol stať a ani nestal. Až dôkazy vo veciach pred sudcom F. a teraz napadnutej veci pred F. objasňujú skutočný stav veci.Podľa 2 ods.10 , 2 ods.12 bolo úlohou policajta pod dozorom a na základe pokynov prokurátora, robiť to čo tam je napísané !! Prosím prečítajte si, že vraj OČTK aj z vlastnej iniciatívy zadávajú dôkazy, aj v prospech obvineného B.. Kde prosím Vás policajt pre potrebu hodnotenia hodnovernosti výpovede zisťoval, u akoby nepodstatnom svedkovi pánovi G., B. oznamované útoky? G., (mimochodom partner L. , ktorá už naopak aj z pozície „správcu bytovky“ nakládla“ na B., čo nikto nikdy z bytovky nepotvrdil, ani len nepripustil), pred prejednáványm skutkom , výtržníctvom a ublížením na zdraví bol priestupkovo riešený, dokonca zadržaný pre podozrenie , že G. sekerou zaútočil na B. a spôsobil mu zranenie s relatívne dlhou práceneschopnosť, v čase keď bol po operácii nohy po dopravnej nehode.

Vyšetrovateľ, ale aj nemenovaní prokurátori (možno mimo B. G.) za protislužby školiteľa pilota s licenciou upratali aj nemožné ako priestupok. Pokus ťažkej ujmy na zdraví sa po malom poranení hlavy a dlhšej PN skončil na komisii verejného poriadku. Neuveriteľné je, ak vyhodnotím § 10 ods.12 a samostatne a ustanovenie § 119 Tr. por , ako celok.

V odvolaní prokurátora v neprospech obžalovaného sa nepreukazuje vina a nepredkladajú dôkazy výrok obžaloby podporujúce ! Naposledy vo veci , ktorá pri veškerej úcte k názoru sudcu musela byť spojená podľa § 18 ods.1 Tr. por. zákonným sudcom mal u oboch veciach musel byť F. H.. Práve vo veci o ktorú opiera výrok o spáchanom prečine ublíženia na zdraví je vina postavená na výpovedi svedka D., ktorý aj bez obhliadky miesta činu

a presune účastníkov počas incidentu je výpoveď svedka n e p r a v d i v á ! Objektívne nemohol z miesta kde stál vidieť čo sa udialo “ za perimetrom videnia”, (za rohom) predsa nemohol v rukách železnú tyč ani u B. ani u G.. Nikdy železná tyč v rukách útočníkov nebola. Vo výroku po dôkaze, ktorý je pre prourátora hodnoverná, veď ide o svedka hodnoverného nemajúci dôvod klamať. Dokonca sa ochranca oprávnených záujmov fyzickej osoby podľa čl.149 subjektívne dopúšťa ochrany pochybného svedka D. o ktorom si dovolil A. B. povedať, že bol narkomanom a vyhadzovaný zo zamestnania z jedného pohostinstva do inej krčmy a tak ďalej. Prokurátor vo veci druhej vie, že do bydliska D., ktorá žil u strýky D. s jeho manželkou, ktorá takmer verejne nútila synovca D., aby sa podrobil liečeniu. Výjazdy hliadok PZ boli známe, nevedeli sme označiť dôvod a porušovateľa konfliktu.

D. súdu oznámil, že sa B. bojí keď videl krvavého G.. Keď bol poučený

B. I., že ak potvrdí ním podpísané prehlásenie stane sa podozrivým pre krivé obvinenie vo výpovedi na ktorú bol navedený práve pani L., priateľkou, či družkou G... Súd vykázal z pojednávacej miestnosti obžalovaného A. B. a D. vraj v neprítomnosti obžalovaného (??) obsah prehlásenia poprel a tvrdil, že podpísal ho, lebo sa B. (netrestaného , bezúhonného trvalo poškodeného na zdraví, ktorého do oslovenia L. n e p o z n a l) BOJÍ. Neuveriteľné čomu ešte prokurátor a predchodkyňa

F. H. uvererila a čo bolo dôvodom obmedzenia osobnej slobody netrestaného bezúhonného občana, ktorý mal vraj útočiť na "nedotknuteľného školiteľa" "Nepodarilo sa nám ustáliť komu z prokurátorov, či sudcov robil výcvik a "vybavil Licenciu !

Prokurátor teda spochybňoval svedkov, ktorých v prípravnom konaní vyšetrovateľka pod dozorom prokurátora B. G. odmietla vypočuť, len preto, že išlo dôkaz

v prospech B. , nie G. ! Nebol vykonaný jeden jediný dôkaz v zmysle § 2 ods.10 Tr. por.

Prokurátor teda vykonal dôkazy jedine svedčiace poškodenému, ktorý už mal priestupky (aj pokus ťažkej ujmy) proti B. zmysle rétoriky odvolateľa L. bola v postavení blízkej osoby , možno tak ako M. I. a ich maloletá spoločná dcéra.

To, že odvolateľ, ako ochranca záujmov štátu v zmysle čl. 149 ústavy nezastupoval záujem štátu, ale presadzoval dôkazy jednej strany a tieto nekonfrontoval s nepriamymi dôkazmi, ktoré výpoveď poškodeného po dokazovaní na súde totálne spochybnili.

Otázka právnej kvalifikácie prečinu marenia spravodlivosti žalobcom, zástupcom SR nebola žalobcom odôvodnená. Nereagoval na tvrdenie obhajcu obžalovaného, že obvinený, ktorý má svoje špecifické ústavné právo môže teda beztrestne urobiť návod svedka na krivú výpoveď ! Obvinený môže beztrestne krivo vypovedať ! Obvinený môže beztrestne naviesť svedka

na predloženie listiny, ktorá je obsahom krivým obvinením ! Len svedka, možno obhajcu obvineného možno stíhať za účasť (napr.) návod na krivú výpoveď, príp. Krivé obvinenie. Dôkaz vyhotovený obhajcom obžalovaného B. H., prerušuje príčinnú súvislosť medzi podpisom prehlásenia a predložením dôkazu súdu ! Predsa B. nepredkladal dôkaz súdu ! Dôkaz predkladal obhajca, a mám za to, že v presvedčení, že obsah listiny je pravdivý. Teda obhajcu pre nedostatok úmyslu stíhať nemožno ! Príčinnú súvislosť však nepochybne p r e r u š i l !

To, že D. mal v čase incidentu povest' narkomana a fluktuanta v zamestnaniach, musel predsa preverovať policajt a prokurátor mu porušenie povinnosti zabezpečovať dôkazy, aby bol úplne zistený skutočný stav vecí preverovať vyšetrovateľ a musel tak urobiť po pokyne B. G.. D. žil v domácnosti so strýkom, kedy manželka strýka nútila svedka, aby sa liečil. Do bytu chodili hliadky PZ a dozorca zákonnosti nedokázal kto je nestranným

a nezávislým svedkom bez pomeru k účastníkom a bez pomeru k veci. Na základe výpovede svedka, ktorá je obsahom objektívne v časti nepravdivá ! Na základe týchto dôkazov predsa vina obž. B. uznaná súdom je pochybná ! Vypočutí svedkovia súdom, ktorí sú bez pomeru k obžalovanému a bez pomeru k veci, vyvrátili, že by sa D. B. bál v čase, až

do hlavného pojednávania na ktoré sa D. z neznámych príčin nechcel dostaviť. Pravdou je , že matka spoločnej dcéry a dcera vtedy maloletá majú rozpory vo výpovediach ! To ale dokazuje, že sa D. s B. sa stretol rozprávali sa a aj pred F. J. sa "ida cestou" stretli ! Stalo sa tak potom, čo podpísal prehlásenie bez akéhokoľvek násilia , hrozby násilia a proti svojej vôli. Na súde "po poučení" označil vlastnoručne podpísaný text vyhotovený obhajcom B., H., za nepravdivé, lebo od sudkyne vedel, že ak nepoprie vlastnoručne podpísaný dôkaz , že bude stíhaný pre krivé obvinenie. To, že L. a "poškodený" žili v spoločnej domácnosti, akoby nezaujatému a nestrannému prokurátorov ušlo ?

Obžalovaný má právo klamať a predkladať dôkazy ! Nesmie však niekoho krivo obviniť !

Predložením prehlásenia obhajcom B. H. bolo podpísané vlastnou rukou D.. Tento po podpise listiny o ktorej vedel, že bude na súde predložená, nešiel polícii oznámiť, že podpísal nepravdivý listinný dôkaz, pretože sa bál odmietnuť mužovi, ktorého nepoznal, ale sa ho bál. Lebo videl (aj to pochybujem, že v jednom štádiu útoku G.

na B. tento obranným teleskopickým obušok pozžil a bil s ním "hlava nehlava útočníka, ktorý v minulosti poranil B. sekerou a zostal n e p o t r e s t a n ý (nemyslím tým zavretý).

Právne listy a článok sudcu KS BA K. sú iba právnym názom. Pri postoji obžalovaného

a pri konštatovaní skutkového stavu odvolateľom sa javí byť zrejme tento právy názor sudcu K. ako nadbytočný. Je vecne nepoužiteľné, nezáväzné právne stanovisko sudcu a aj obhajoba ho v podaniach citovala . Pre úspešnosť odvolania je potrebné obhájiť to, či obžalovaný v rozsahu zákonných práv mohol predložením Čestného prehlásenia súdu naplniť skutkovú podstatu marenia spravodlivosti. POZRI opomenutú povinnosť v § 119 tr.por. aspoň podľa písmena a,b. §119 ods.1 Tr.por.

To, že B. nevyužil opravný prostriedok a nepodával ani návrh na obnovu konania malo jediný dôvod : citujem : Na vyšetrovačke boli prekvapení, že ja som volal políciu a B. bol poškodeným a potreboval opakovane privolať lekárov a podrobiť sa ošetreniu.

Po dlhotrvajúcich telefonických debatách s prokuratúrou mi bolo oznámené, že oni pracujú z inou verziou. Odovzdaný bol obžalovaným (priateľkou) vydaný obranný teleskopický obušok, o ktorý nemal nikto záujem a stále sa hovorilo o železnej tyči, ktorá v rukách nikoho vidieť byť nemohla. Dnes sa moje vlastníctvo, môj predmet obrany proti očakávanému útoku G.. Pokiaľ A. B. spomína hliníkový profil, ktorým bol NAPADNUTÝ a zranení v rukách G. vraj nebol vidieť a aj profil ľahký asi hliníkový, tak ako obranný tel.obušok z m i z l i ! Svedok D. ukázal B. kde stál a čo videl ! Vypovedal tak obžalovaný a samozrejme táto skutočnosť preverovaná n e b o l a ! Z toho miesta nemohol vidieť útok G. na B., kde vytrhol hliníkový profil a udieral ním proti hlave B..

To, že súd I. stupňa prijal obžalobu pre marenie spravodlivosti a sudca v pôvodnej veci povoľoval obnovu konania malo za následok, že bolo porušené ustanovenie § 241 ods.1

písm. f Tr.por. alebo § 241 ods.1 písm. c Tr. por. Omietnuté dôkazy a postup prokurátora B. G. porušil právo na obhajobu !Prípravné konanie bolo porušením Dohovoru na ochranu práv a základných slobôd, Listiny a Ústavy SR.

Po podanom odvolaní predpokladám, že prokurátor OP Trenčín zoberie podané odvolanie späť. Ak tak neurobí a odvolanie podrží aj prokurátor KP TN, žiadam, aby odvolací súd na verejnom zasadnutí odvolanie okresného prokurátora podľa § 317 ods.1 Tr. por. z a m i e t l .“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť, s tým že len modifikoval petiu odvolania tým spôsobom, že vypustil odvolací dôvod v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa

§ 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru

o danosti dôvodov na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor podľa konkrétnych dôvodov odvolania namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné

v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup

pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd

na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali konanie obžalovaného tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady

„v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo

z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov, svedčiacich výlučne

v neprospech obžalovaného (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutku obžalovaným, ktorý spĺňa všetky zákonné znaky priestupku podľa zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu

pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd, ako bolo uvedené už vyššie, nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať okresnému súdu, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav vecí a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť vinu obžalovaného).

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými

pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v celom obsahu vykonaného dokazovania. Argumentácia okresného súdu v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov je plne súladná s dlhodobo ustálenou súdnou praxou v otázke

posudzovania (aj v dôvodoch odvolania prokurátora konštatovaných) rozporov vo vykonaných dôkazoch (viď R 30/1966), ako aj v otázke zhodnotenia dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov (viď R 6/1970).

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov v súlade s ustálenou súdnou praxou vo vzťahu k požiadavke preukázania viny dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi nebolo dokázané, že skutok sa stal tak ako je uvedené obžalobe, teda pre ktorý je od počiatku obžalovaný trestne stíhaný. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek rozumných pochybností o preukázaní, že obžalovaný svojim konaním spáchal čin, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba a ktorý čin obžaloba považovala za trestnú činnosť. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil existenciu odvolaním prokurátora namietaných väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na základe preskúmania argumentácie prokurátora v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd vo svetle výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v dôvodoch odvolania prokurátora ohľadne zisťovania skutkového stavu veci je poukazované na výpoveď svedka D., ktorá podľa názoru prokurátora vyvracia pravdivosť tvrdení obžalovaného. S takouto argumentáciou sa odvolací súd nemohol stotožniť, nakoľko takýto postup pri hodnotení dôkazov nie je súladný s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. (a aj v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obvineného“) dospel k správne a zákonne záveru, podľa ktorého pri ustaľovaní skutkových okolností prejednávaneho prípadu musí vychádzať z verzie prezentovanej obžalovaným.

K dôvodom odvolania prokurátora ohľadne hodnotenia dôkazov krajský súd považuje za potrebné uviesť, že prokurátor v tejto svojej argumentácii uvádza, že okresný súd pri ustaľovaní skutkového stavu nemal vychádzať z výpovede obžalovaného, ale mal vychádzať z výpovede svedka D. a dožaduje sa, aby nápravu v tomto smere zabezpečil odvolací súd. Odvolací súd k takejto požiadavke prokurátora v dôvodoch jeho odvolania uvádza, že ako už bolo vyššie uvedené, takúto právomoc nemá, keďže aj v prípade, ak by v prejednávanom prípade teoreticky nebolo zo strany okresného súdu postupované pri hodnotení dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., odvolací súd by mohol upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch by sa malo konanie doplniť, alebo čím by sa mal znovu zaoberať, nesmel by však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov, teda ani udeľovať okresnému súdu príkazy, z ktorých konkrétnych dôkazov (napr. z výpovede svedka D.) by mal vyvodiť svoje skutkové závery.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.